

Mánudaginn 20. júní 1960.

Nr. 183/1959. **Dagbjartur Geir Guðmundsson**

(Gunnar Þorsteinsson hrl.)

gegn

Garðari Ólasyni (Kristinn Gunnarsson hrl.).

Dóminn skipuðu hinir reglulegu dómara Hæstaréttar.

Vinnulaunakrafa. Ómerking.

Dómur Hæstaréttar.

Áfrýjandi hefur skotið máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 20. október 1959 og krafizt þess, að hinn áfrýjaði dómur verði ómerktur og málinu vísað heim í hérað til dómsálagningar af nýju. Hann krefst og málskostnaðar fyrir Hæstarétti úr hendi stefnda eftir mati dómsins.

Stefndi krefst þess, að ómerkingarkröfunni verði hrundið og að áfrýjanda verði dæmt að greiða honum málskostnað hér fyrir dómi eftir mati Hæstaréttar.

Í héraði var lögð fram skipshafnarskrá v/b Nönnu, GK 504, staðfest af bæjarfógetanum í Hafnarfirði 27. febrúar 1958. Sýnir hún, að stefndi hefur þann dag ráðizt í skiprúm á v/b Nönnu, og skyldu um ráðningu hans gilda „Vestmannaeyjakjör“. Í máli þessu sækir stefndi áfrýjanda meðal annars um eftirstöðvar af andvirði aflahlutar frá greindri vertíð. Eru aðiljar ósammála um verðlagningu á fiski þeim, sem kom í hlut stefnda. Var því nauðsynlegt vegna fyrirmæla skipshafnarskrár um ráðningarkjör, að aflað væri vitneskju um verð það, sem hásetum á vélbátum var goldið í Vestmannaeyjum fyrir afla sinn á vetrarvertíð 1958, en um það hafa ekki komið fram gögn í héraði.

Áfrýjandi hefur haldið því fram, að stefndi hafi án gildra ástæðna gengið úr skiprúmi hinn 12. apríl 1958. Af þeim sökum telur hann sig hafa öðlzt skaðabótakröfu á hendur stefnda. Skaðabótakrafa þessi er vanreifuð.

Þar sem upplýsingar brast um atriði, sem máli skiptu, hefði héraðsdómi verið rétt samkvæmt 120. gr. laga nr. 85/1936 að veita aðiljum kost á að skýra málið og afla fram-

haldsgagna eða vísa málinu frá dómi, ef hann taldi það réttara. Í stað þess er málið dæmt án fullnægjandi málflutnings, og er greinargerð um málsatvik í forsendum hins áfrýjaða dóms mjög áfátt og rökstuðningur fyrir niðurstöðum ófullkominn. Brýtur það í bága við ákvæði 193. gr. laga nr. 85/1936. Af framangreindum ástæðum verður að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og vísa málinu heim í hérað til löglegrar meðferðar og dómsálagningar.

Eftir atvikum þykir rétt, að málskostnaður fyrir Hæstarétti falli niður.

Dómsorð:

Hinn áfrýjaði dómur á að vera ómerkur, og vísast málinu heim í hérað.

Málskostnaður fyrir Hæstarétti fellur niður.

Dómur sjó- og verzlunardóms Hafnarfjarðar 25. júlí 1959.

Ár 1959, laugardaginn 25. júlí, var í sjó- og verzlunardómi Hafnarfjarðar af fulltrúa bæjarfógeta Kristni Ólafssyni sem dómsformanni og meðdómsmönnum Sigurði Guðnasyni skipstjóra og Guðmundi Sigurjónssyni skipstjóra uppkveðinn dómur í framangreindu máli, sem dómtekið var 13. þ. m.

Mál þetta er höfðað fyrir sjó- og verzlunardómi Hafnarfjarðar með stefnu, útgefinni 3. júní 1958, af Garðari Ólasyni sjómanni, Hafnarfirði, gegn Dagbjarti Geir Guðmundssyni, Köldukinn 16, hér, til greiðslu skuldar að fjárhæð kr. 10.907.69 auk 6% ársvaxta frá 21. marz 1958 til greiðsludags og málskostnaðar að skaðlausu.

Þá er og krafizt viðurkenningar á sjóveði í v/b Nönnu, GK 504, til tryggingar stefnukröfunni.

Við munnlegan flutning málsins breytti stefnandi kröfum sínum þannig, að hann krefst greiðslu á kr. 10.907.69, en hér frá dregst fæði, kr. 1279.20, peningar, kr. 4700.00, önglar, kr. 100.00, eða samtals kr. 6079.20, og verður því endanleg dómkrafa kr. 4828.49 auk 6% ársvaxta frá 21. marz 1958 til greiðsludags og málskostnaðar að skaðlausu.

Af hálfu stefnda er krafizt sýknu og til vara stórlegrar lækunar á kröfum stefnanda og að málskostnaður falli niður.

Málavextir eru þeir, að þann 5. marz s.l. réðist stefnandi sem háseti á v/b Nönnu, GK 504, til handfæraveiða, og nam aflahlutur samkvæmt stefnukröfunni kr. 9476.69. Auk þess vann stefnandi að standsetningu bátsins og að undirbúningi fyrir vertíðina, og reiknar hann sér fyrir það kr. 1431.00 samkvæmt framlögðum sundurliðuðum reikningi.

Í málinu hefur orðið nokkur ágreiningur um það, hvaða verði skuli reikna fiskinn, en stefnandi hefur lagt til grundvallar sama verð og greitt hefur verið á Reykjanesi og Snæfellsnesi. Liggja í málinu óvefengdar upplýsingar um það, og féllst rétturinn á, að eftir ástæðum sé réttmætt að reikna það verð. Þá verður og að teljast nægilega rökstudd krafa stefnanda um kaup fyrir vinnu samkvæmt sundurliðuðum reikningi, þrátt fyrir almenn mótmæli stefnda um færri vinnudaga. Verða því kröfur stefnanda teknar til greina, eins og þær liggja endanlega fyrir.

Málskostnaður þykir hæfilega metinn kr. 1100.00.

Þá ber að taka til greina kröfu stefnanda um viðurkenningu á sjóveðrétti í v/b Nönnu, GK 504, til tryggingar tildæmdum fjárhæðum.

Því dæmist rétt vera:

Stefndi, Dagbjartur Geir Guðmundsson, greiði stefnandanum, Garðari Ólasyni, kr. 4828.49 auk 6% ársvaxta frá 21. marz 1958 til greiðsludags og kr. 1100.00 í málskostnað, allt innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.
